

 Natis 12.000. Stajerc stane za celo leto samo 60 krajcarjev.

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuj
v gledališkem posloppju.

Stajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do pondeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Stajerc.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 števk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 11.

V Ptuj v nedeljo dne 2. junija 1901.

II. letnik.

Vabilo k

potevalnemu shodu Slovenske kmečke zveze

ki se bode vršil
v nedeljo, dne 9. junija
ob 3. uri popoldan
v Pesnici
v gostilni g. Flucherja.

Predmet dnevnega reda:

Položaj kmečkega stanu
Gostje dobro došli!

Hofrat Lojkovič pred nebeškimi vrati.

V svoji kadilni kamri, zraven nebeških vrat, sedi
Peter in dobrovoljno kadi iz svoje fajfice ter pre-
bira „Stajerca“.

Kar naenkrat zaropoe po nebeških vratih: bum,
bum, bum; znamenje, da je zopet ena uboga duša
zunaj, ki hoče v nebesa.

Peter počasi vstane, položi fajfco in časnik na
stran in hoče iti odpirat.

Zopet zaropoe po vratih, pa sedaj malo bolj
kot prej.

„No, no“ godrnja Peter; „ta pa že ne zastopi
manere“ in odpre linico. Zunaj stoji en star gospod
v fraku, na katerem se bliščijo tri ali štiri medalje.

„Kaj pa bi rad?“ vpraša ga Peter uljudno. Zunaj
stojeci gospod z lepimi medaljami na fraku pa se
žezno, poln nepotrpežljivosti in se zareži nad

Prvi potovalni shod „Slovenske kmečke zveze“ v Slov. Bistrici.

Dne 19. maja t. l. vršil se je potovalni shod
„Slovenske kmečke zveze“ v gostilni g. Neuholda.
Gibanje in trume stoječih kmetov po ulicah je znamenjevalo
na velikansko udeležbo.

Ob navedeni uri, ob treh popoldne so se na-
polnili velikanski prostori Neuholdove gostilne. — Iz
gostilne g. Peter Novak-a je prišla tudi trumica
„extrem-klerikalcev“ pod vodstvom g. kaplana iz
Makolj; bilo jih je 19 in ž njimi še 8 naprednjakov.

Kmet g. Peter Zadravec iz Ormoža se pred-
stavi ljudstvu kot predsednik „Slov. kmečke zveze“,
pozdravi zbrane s krščanskim pozdravom „hvaljen
bodi Jezus Kristus“, — kteremu pozdravu so se
klerikalci v srd ljudstva posmehovali. (Ne naznamo
istih zasmehovalcev ravno po imenu, če pa treba,
pa jih bomo.) Videlo se je naravno, da klerikalci
niso prišli iz dobrega namena, temveč po njihovi
navadi le delat „škandal“. G. Zadravec otvori zborovanje;
ročno in strogo tirjajo klerikalci, da se mora g. Za-
dravec kot predsednik legitimirati (skazati) kdo da
je in od kod. Postal je v dvorani šum. G. Kresnik,
kmet iz Črešnjevca pomiruje ljudstvo ter pojasni,
da ima pravico tirjati za legitimacijo le političen

Petrom kakor kak birič: „Notri, v nebesa hočem
iti. Stojim že zunaj skoraj pol ure in na čakanje,
kar moraš sam vedeti, jaz nisem navajen.“

„Tako, tako,“ pravi Peter nato in se mu špaso
nasmeje. „Kdo pa si le ti, da ne moreš počakati,
kaj?“

Gospod z medaljami na fraku, se pa napihne
kakor kaka žaba in pravi prav poredno: „Jaz sem
hofrat Lojkovič, si razumel? In bi lepo prosil, da se
na mojo službo malo ozir jemlje.“

„A kaj, hofrat sem, hofrat tje“, odgovori mu
Peter. „Tu gori v nebesih smo vsi enaki; pri nas
ni nobenega razločka, če ima kdo kako medaljo ali
ne. To si le dobro zapomni. Predno te pa pustim
notri, mi moraš pokazati svoje „šrifte“, da vidim,
če si resnično tisti, o katerem mi tukaj blebetaš.
Jaz morem zdaj, odkar se vsakovrstni ljudje k nam
pritepljejo, „strogo kontrolo“ izvrševati.“